

1 Wprowadzenie

Dla wybranej przez nas funkcji F spróbujemy znaleźć pierwiastek x^* równania $F(x) = 0$ z dokładnością 10^{-10} .

$$F(x) = (\exp x - 2)^n \text{ dla } n = 1, 2, 3 \quad (1)$$

Stosując 4 wybrane metody:

- a) bisekcja
- b) falsi
- c) siecznych
- d) Newtona

2 Wyniki

Ilość kroków bisection n=1: 29 $x^* = 0.6931471806019545$

Ilość kroków bisection n=3: 9 $x^* = 0.693359375$

Ilość kroków falsi n=1: 11 $x^* = 0.6931471818412706$

Ilość kroków falsi n=3: 9 $x^* = 0.6937114591149169$

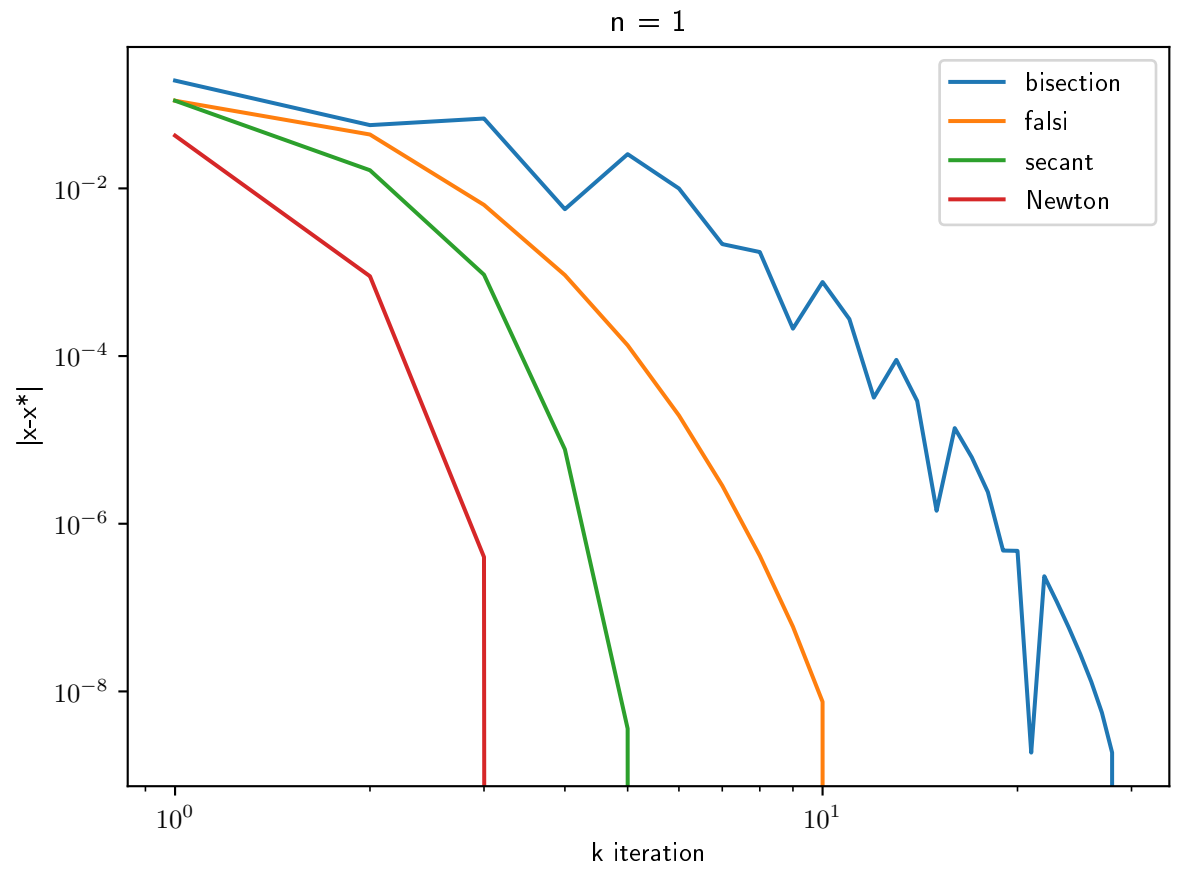
Ilość kroków secant n=1: 6 $x^* = 0.6931471805599592$

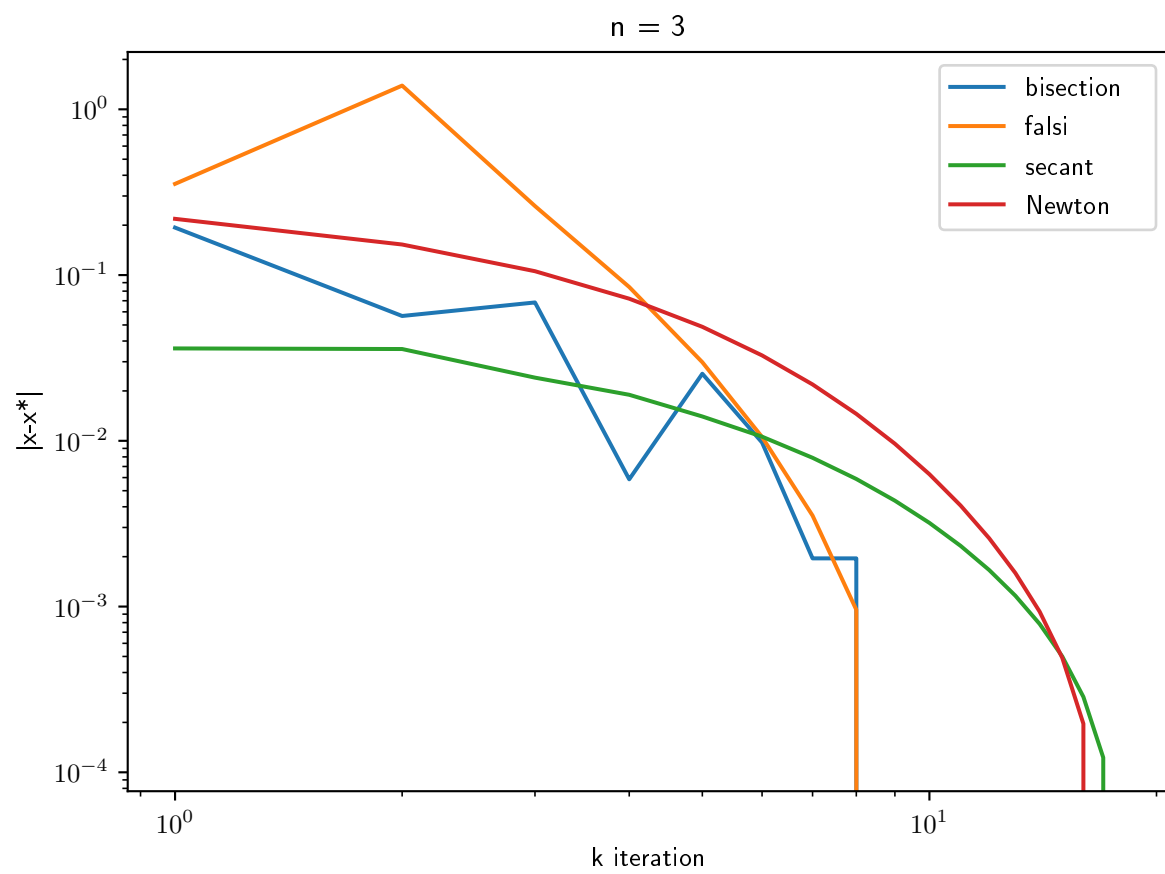
Ilość kroków secant n=3: 18 $x^* = 0.693525083121147$

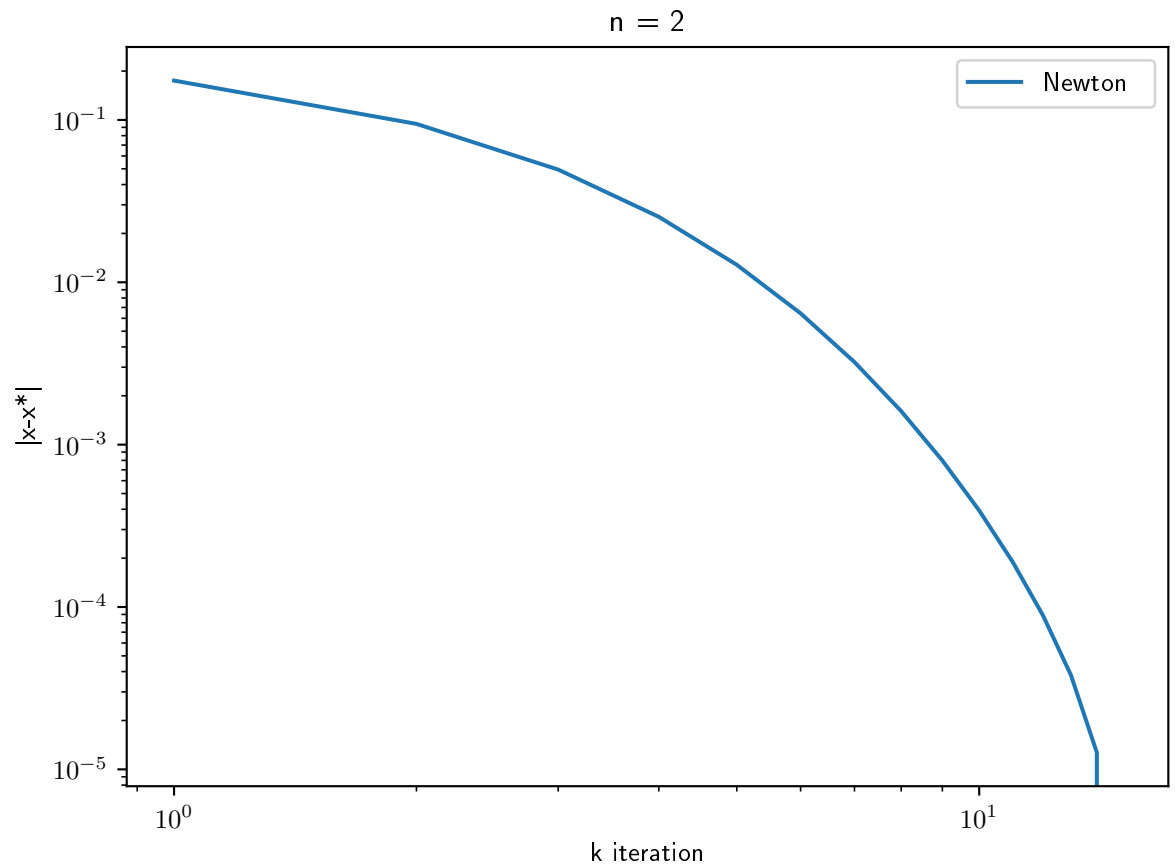
Ilość kroków newton n=1: 4 $x^* = 0.6931471805600254$

Ilość kroków newton n=2: 15 $x^* = 0.6931598645603575$

Ilość kroków newton n=3: 17 $x^* = 0.6935399217372314$

3 Analiza wyników

Analizując wykres 1, najszybciej zadawalający efekt daje metoda Newtona, później siecznych i fałsi. Najgorzej spisuje się bisekcja. Natomiast już dla podniesionej funkcji do potęgi $n=3$, najszybciej zadawalający wynik daje nam bisekcja, później Newton i siecznych. Wyjątkiem jest metoda fałsi, która nie radzi sobie z funkcją podniesioną do potęgi $n=3$, ponieważ wynik otrzymujemy dopiero po ponad 300 000 iteracjach. Aby temu zaradzić, dzielimy ową funkcję przez jej pochodną. W ten sposób zmniejszamy przedział i wielokrotność pierwiastka zachowując ten sam pierwiastek. Metoda fałsi w tym przypadku po modyfikacji dorównuje metodzie bisekcji. Na ostatnim wykresie widnieje tylko metoda Newtona, ponieważ to jedyna metoda, która nie wymaga przedziału $\langle a, b \rangle$, dla którego $F(a) \cdot F(b) < 0$. Dla innych metod wybranie tego przedziału dla potęgi $n=2$ jest niemożliwe, ponieważ $F(x)^2 \geq 0$.

Bartłomiej Kachnic